Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Крупської
Інв. №

Контрольний экземпляр

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Четвер, 7 травня 1981 року • № 55 (2939). • Ціна 2 коп.

ТВАРИННИЦТВО — УДАРНИЙ ФРОНТ

ЗМАГАННЯ: ДЕНЬ ЗА ДНЕМ

ПРАВОФЛАНГОВІ

Впевнено лідирує в соціалістичному змаганні серед молодих доярок області Катерина Галан з колгоспу «Ленінський шлях» Новоархангельського району. За чотири місяці вона одержала від кожної корови своєї групи 1778 кілограмів молока. Успішно працює й Зінаїда Заблоцька з колгоспу «Зоря комунізму» цього ж району. Нині середньодобовий надій молока від корови в її групі сягає 13—14 кілограмів.

Вдало почали перший рік нинішньої п'ятирічки молоді майстри машинного доїння з Долинського району Тетяна Турбало, Наталія Сита і Надія Коротких. 1680 кілограмів молока від корови надоїла з початку року Лідія Залоїло з колгоспу «Шлях Леніна» Онуфріївського району.

Вже переступили тисячний рубіж Галина Радченко з Добровеличківського району, Галина Антонюк і Поліна Ножка з Новгородківського, Людмила Бубнова та Ганна Стаценко з Новоукраїнського, Олександра Мороз із Петрівського, Світлана Єгорова і Людмила Вальчук з Ульяновського, Наталія Галанюк і Ніна Панченко з Устинівського районів.

ВІРА КУЗЬМЕНКО — ЛІДЕР СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ ДОЯРОК КОЛГОСПУ «ШЛЯХ ДО КОМУНІЗМУ» ДОЛИНСЬКОГО РАЙОНУ. НЕЩОДАВНО ВОНА ПОВЕРНУЛАСЯ З ТУРИСТСЬКОЇ ПОДОРОЖІ ДО СТОЛИЦІ НАШОЇ БАТЬКІВЩИНИ — МОСКВИ. ПУТІВКОЮ ЇЇ НАГОРОДИВ КОЛГОСП.

Фото В. ГРИБА.

ПЛЕНУМИ

Плани партії—в життя!

Днями відбулися пленуми райкомів комсомолу, які розглянули питання «Про завдання комсомольських організацій району по виконанню рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України».

* * *

На пленумі **Кіровського райкому ЛКСМ України** м. Кіровограда з доповіддю виступив перший секретар райкому комсомолу **Олексій Романов.**

На пленумі ряду молодих виробничників і комсомольських активістів району було вручено комсомольські нагороди. Знаком ЦК ВЛКСМ «Трудова доблесть» нагороджено бригадира КМК заводу тракторних гідроагрегатів Володимира Бадова, а очолюваний ним колектив — Почесною грамотою ЦК ВЛКСМ. Золотим знаком ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки» нагороджено токаря заводу тракторних гідроагрегатів Галину Лавриненко. Почесними грамотами ЦК ВЛКСМ нагороджено секретарів комітетів комсомолу: заводу тракторних гідроагрегатів — Валентину Дудника, машинобудівного технікуму — Аркадія Романова, технікуму механізації сільського господарства — Василя Гніденка, середньої школи № 13 — Аллу Цихач.

У роботі пленуму взяла участь і виступила на ньому перший секретар райкому Компартії України **О. К. Тупчієнко.**

У роботі пленуму взяли також участь завідуючий відділом організаційно-партійної роботи Кіровоградського міськкому Компартії України **В. І. Сподін,** завідуючий відділом організаційно-партійної роботи райкому Компартії України **Е. Ф. Терещенко,** перший секретар міськкому ЛКСМ України, член бюро обкому комсомолу **Михайло Сірик.**

* * *

На пленумі **Маловисківського райкому ЛКСМ України** з доповіддю виступив перший секретар райкому комсомолу **Василь Полулях.**

Було розглянуто також організаційне питання. У зв'язку з переходом на партійну роботу Олександра Мартинюка пленум увільнив його від обов'язків першого секретаря і члена бюро райкому ЛКСМ України.

Пленум обрав першим секретарем райкому ЛКСМ України **Василя Полуляха,** який до цього був другим секретарем райкому комсомолу.

Другим секретарем райкому ЛКСМ України пленум обрав **Василя Чабаненка,** увільнивши його від обов'язків завідуючого відділом комсомольських організацій райкому комсомолу.

Завідуючим відділом комсомольських організацій райкому комсомолу затверджено **Володимира Донцова;** його обрано також членом бюро райкому ЛКСМ України.

У роботі пленуму взяли участь і виступили на ньому перший секретар райкому Компартії України **В. В. Гуля,** другий секретар обкому ЛКСМ України **Анатолій Перевезник.**

* * *

На пленумі **Новоархангельського райкому ЛКСМ України** з доповіддю виступив перший секретар райкому комсомолу **Іван Александров.**

Було розглянуто також звіт про роботу райкому ЛКСМ України за період після XXX звітно-виборної районної комсомольської конференції, з яким виступив другий секретар райкому ЛКСМ України **Сергій Петренко.**

У роботі пленуму взяв участь і виступив на ньому перший секретар райкому Компартії України, делегат XXVI з'їзду КПРС **І. С. Зубець.**

У роботі пленуму взяв також участь секретар обкому ЛКСМ України **Валерій Мальцев.**

ЗУСТРІЧІ

Щоденна програма дій

Відбулася зустріч члена бюро Маловисківського райкому Компартії України з комсомольським активом району.

Йшлося про головні напрями роботи комсомольських організацій району по виконанню рішень XXVI з'їзду КПРС, положень і настанов, висунутих товаришем Л. І. Брежнєвим у Звітній доповіді ЦК КПРС, рішень XXVI з'їзду Компартії України.

Учасники зустрічі — перший секретар райкому ЛКСМ України Василь Полулях, секретар комсомольської організації міжгоспбуду Микола Матко, секретар комсомольської організації колгоспу «Перше травня» Тетяна Янчук, секретар комсомольської організації міжгосподарської птахофабрики Сергій Нетьолкін, тракторист колгоспу імені Щорса Леонід Байбузан та інші, — розповівши про участь молоді у виконанні завдань одинадцятої п'ятирічки, поділилися думками про назрілі проблеми, над якими працюють комсомольські організації району.

На зустрічі виступив перший секретар райкому Компартії України В. В. Гуля.

ВЕСНЯНЕ ПОЛЕ: ЗМАГАННЯ МОЛОДИХ

РІВНЯЮТЬСЯ НА МАЦОЛУ

У колгоспі «Мир» нинішнього року соняшник цвістиме на 540-гектарній площі. Хлібороби господарства посіяли цю технічну культуру ще до Першотравневих свят. Найударніше на соняшниковому лані трудились молоді механізатори. Їхня частка — 408 гектарів. Великий внесок окремих механізаторів: 126 гектарів засіяв Євген Дегоран, 72 — Іван Зеленський. А найкращого результату добився молодий комуніст Іван Мацола — 210 гектарів. Це один з найвищих показників у Новоукраїнському районі.

На Івана рівняються молоді хлібороби й сьогодні. Член комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню кукурудзи за прогресивною технологією Іван Мацола нині, коли в господарстві сіють начисто, вже впорав найбільшу площу — понад сто гектарів.

В. МИЗІН,
завідуючий відділом комсомольських організацій Новоукраїнського райкому ЛКСМУ.

ЗАВЖДИ—ПОНАД ПЛАН

Вісімнадцять молодих механізаторів радгоспу «Кіровоградський» нинішньої весни вийшли в поле готувати грунт, засівати рідну землю. Широке соціалістичне змагання розгорнулось між молодими хліборобами.

Сьогодні попереду Володимир Капул. Він — ланковий механізованої ланки по вирощуванню кормових буряків. Та не тільки на «своїй» площі порається Володимир. Значно перевиконував денну норму на сівбі гороху, а нині трактором МТЗ-80 в агрегаті із сівалкою СПЧ-6 разом з комсомольцем Юрієм Меженниковим (наймолодшим серед молодих — торік у тракторну бригаду прийшов зі шкільної парти) Капул щодня засіває кукурудзою 30 гектарів. Це майже у два рази більше планового завдання.

В. ДОНЦОВ,
завідуючий відділом комсомольських організацій Маловисківського райкому ЛКСМУ.

Вахта пам'яті

«Я теж так умію»

Тоді, в перші дні квітня, на кіровоградській фабриці «Реммеблі» ветерани Великої Вітчизняної війни складач Радій Степанович Гвоздецький та опалювач Григорій Семенович Шевченко заявили:

— До дев'ятого травня ми всі повинні працювати з найвищою віддачею.

А Микола Савич Плахотний додав:

— Я хоч і на пенсії, але мої руки ще потрібні людям...

І досвідчений компресорник теж працював по-ударному, передаючи свої вміння молодим робітникам.

За ветеранами — комсомольці підприємства.

Петро Жидула сказав своєму майстрові І.Ф. Кріпану:

— Я теж так зумію. Як Микола Осадчий, як Олександр Смирдов. Замовлення ветеранів війни треба виконати якнайшвидше.

Вони відремонтували меблі на два-три дні раніше строку. Шафи, столи, стільці, цілі гарнітури — як нові.

Повернувся на фабрику водій спецмашини Леонід Медведєв, що доставляв меблі на квартири замовників. Він теж радий:

— І цього разу ніхто не мав до нас претензій. Особливо дякували колишні фронтовики. За турботу про них, за те, що пам'ятаємо їх.

І. СИРИННИК,
учасник Великої Вітчизняної війни.

Біля обелісків— юні ленінці

Шикуються загони юних піонерів. Прапороносці, барабанщики, горністи йдуть до обелісків. Перший пост — біля пам'ятника, що височить там, де могила членів підпільної комсомольської організації «Спартак». Другий — біля могили Героя Радянського Союзу Геннадія Міклея, котрий загинув улітку 1941-го в бою з німецько-фашистськими загарбниками. Ще один пост — на околиці лісу, там, де встановлено пам'ятний знак на місці страти спартаківців Красногірки. Варту пам'яті несуть разом з піонерами Красногірської восьмирічної школи комсомольці місцевого колгоспу імені Тельмана, колишні спартаківці В. Р. Тиховський, Г. А. Безверхній.

Перед ними проходять загони екскурсантів — школярі, молоді робітники, хлібороби з Голованівського, Новоархангельського, Вільшанського, Ульяновського районів, міста Кіровограда. Першу екскурсію в музей «Спартака» в дні Вахти пам'яті провела юний екскурсовод Любов Беринська.

А. СЕМЕНДЯЄВА,
старший науковий співробітник музею «Спартака».
Голованівський район.

На конвейєр «Ятрані»

Бригади штампувальників В. Писаркова, В. Куща і робітники малих пресів цеху № 2 зарахували у свої колективи героїв-земляків В. М. Галушкіна, Г. В. Балицького, О. Ю. Мазуренка. Тут, на головному підприємстві кіровоградського виробничого об'єднання «Друкмаш», ці звитяжці в дні Вахти пам'яті числяться в списках ударників. Деталі, що виготовляються для друкарської машини «Ятрань», ідуть на конвейєр тільки відмінної якості. Сто робітників, котрі працюють за героїв, виконують норми за себе і за тих, хто прославив себе і нашу Вітчизну на фронтах Великої Вітчизняної війни.

С. КОЛЕСНИКОВ,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

Відповідно до настанов XXV з'їзду партії Центральний Комітет приділяв серйозну увагу розробці і здійсненню ефективної демографічної політики, проблемам народонаселення... Головний шлях її розв'язання — посилення піклування про сім'ю, молодожонів і насамперед про жінку.

(Із Звіту ЦК КПРС XXVI з'їздові партії).

ПОЧАТОК. Фотоетюд В. ГРИБА.

ДВА ІНТЕРВ'Ю НА ОСОБИСТУ ТЕМУ

ЩО ТАКЕ ЖІНОЧЕ ЩАСТЯ? ЯКЕ МІСЦЕ У ЖИТТІ ЖІНКИ ПОСІДАЄ КОХАННЯ, РОБОТА, СІМ'Я? СВОЇМИ МІРКУВАННЯМИ З ЦЬОГО ПРИВОДУ ДІЛЯТЬСЯ ВІДОМІ ПИСЬМЕННИЦІ ІРИНА ВЕЛЕМБОВСЬКА ТА ВІКТОРІЯ ТОКАРЄВА.

Улюблений жанр Ірини Велембовської — повість. Найбільш відомі її твори — «Жінки», «Солодка жінка» (до речі, обидві ці повісті екранізовані, і фільми мали великий успіх), «Вид з балкона», «Мариша Огонькова».

Вікторія Токарєва тяжіє до так званої «іронічної прози». Вона автор трьох збірок оповідань та повістей. Широко відома Токарєва і як кінодраматург. Нею написані сценарії таких фільмів, як «Міміно» (у співавторстві з режисером Георгієм Данелія та Резо Габріадзе), «Ішов собака по роялю», «Перед екзаменом», «Зовсім пропащий».

У творчості обох письменниць центральне місце займає жінка та її проблеми: кохання, сім'я, робота...

Ось що відповідають письменниці на запропоновані запитання.

— Нерідко кажуть: «Ох, ця жіноча література» — обов'язково надаючи цьому визначенню негативного відтінку. А що думаєте з цього приводу ви? Чи специфічний письменницький талант жінки?

Велембовська: — Чи траплялось коли-небудь, щоб чоловік мав мужність визнати, що жінка щось робить краще від нього?! Гадаю, що «жіноча література» при її деякій віддаленості від глобальних тем має ту перевагу, що майже ніколи не буває нудною, чого не скажеш про багато «чоловічих» творів. І все ж не приховую: коли мені кажуть, що у мене «чоловіча рука», чути це приємно. І якщо до цього ж додають, що мені властива і «жіноча душевність», то визнання за мною такого поєднання радує і вселяє впевненість.

Токарєва: — Так, жіночий талант специфічний настільки, наскільки жінка відрізняється від чоловіка. Але саме талант, а не стать автора в першу чергу визначає якість літератури.

— Яку з жіночих соціальних проблем ви вважаєте особливо істотною для сучасної радянської жінки?

Велембовська: — Вона мені вбачається у тому, що наша сучасниця, котра цілком зрівнялась із чоловіком у правах, виявилась дуже завантаженою розумово, душевно, фізично. Це інколи заважає їй розібратися у самій собі і реалізувати свої можливості й таланти. Коли їй все ж таки це вдається, то вона нерідко жертвує в ім'я становлення своєї особистості радощами материнства, любові. Інший зворотний бік емансипації — втрата часом таких чудових жіночих якостей, як жертовність, жіночність, доброта, емоційність. Це призводить до конфлікту з самою жіночою природою.

Токарєва: — І для мене найістотніша проблема — проблема емансипації. Чули прислів'я: «Що занадто, то недобре»? Так і з емансипацією: коли її забагато, вона часом більше забирає, ніж дає.

— Який ваш ідеал сучасної жінки? Чи знайшли ви його в літературі? Які жіночі характери вас особливо приваблюють, яким героям ви віддаєте перевагу?

Велембовська: — Зізнаюся, у творчості я боюсь ідеалів. Нерідко в пошуках жіночого ідеалу письменник створює образ поверховий і блідий. Гадаю, що в літературі прагнення до ідеалу інколи призводить до неточного, надуманого відображення життя.

Токарєва: — Коли говорити про літературу, то найулюбленіший і найближчий для мене образ — Ніна Зарічна у чеховській «Чайці». У ній поєднуються риси, які я особливо ціную: відданість своєму покликанню, самовідданість у коханні, краса, доброта і безоглядність у виконанні свого обов'язку. Гадаю, що всі ці риси — вічні цінності, вони не ревізуються часом, не девальвуються.

— Така ж велика, на ваш погляд, роль любові, взагалі особистого життя для нашої сучасниці, як і в минулі часи?

Велембовська: — Саме ставлення до любові в наші дні, по-моєму, істотно змінилося. Колишні сантименти, що оточують це почуття, — умлівання, хвороба і навіть смерть від нерозділеного кохання — тепер сприймаються іронічно. Жінка стала більш раціоналістична, вона вміє тримати себе в руках і відстояти свою гідність, якщо це потрібно.

Сьогодні серйозно ніхто не клянеться у вічній любові. Почуття зважуються, співставляються, оцінюються. Однак це не заважає тому, що в результаті народжується сім'я, яку цементують любов, душевна близькість, турбота, взаєморозуміння.

Але для сучасної жінки мало тільки сімейного щастя. Мені це дуже зрозуміле. Необхідне задоволення своєю роботою, місцем у суспільстві, визнання тебе як особистості.

Токарєва: — Я вважаю, що в наші дні роль любові така ж велика, як і в минулі часи, тому що жінка самою природою створена для любові. Адже вона перш за все продовжувачка роду людського, а без любові важко, неможливо виконати свій головний обов'язок. І я гадаю, що й сьогодні жінка не повинна замінювати своє головне призначення кар'єрою, наприклад, громадською діяльністю тощо. Можливо, багато хто вважатиме таку точку зору патріархальною, але що ж — така моя думка.

— У чому для вас, як жінки і письменника, полягає щастя?

Велембовська: — Моє жіноче щастя — це дочка і маленька онучка. А ще є в мене справжні друзі, мої колеги, спілкування з якими робить мене інколи по-справжньому щасливою.

Токарєва: — Своє жіноче щастя бачу в тому, щоб бути коханою... А як письменниця, мрію написати свою головну книгу — чесну і талановиту. І щоб кожен її читач вирішив, що все це розказано про нього.

Інтерв'ю провела Вікторія ЛАВРЕЦЬКА. (АПН).

НАШ РАДЯНСЬКИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ

Вісім моїх надій...

— І як ви справляєтеся з ними? — часто дивуються молоді жінки, дізнавшись, що я багатодітна мати. — Тут ось з одним ради не дамо.

— Тому й не дасте ради, що однісінький пестунчик, — відповідаю.

У мене ж — восьмеро дітей. Семеро дівчаток і один хлопчик. Живемо дружно, весело. Найстарша донька вже вчиться в Андріївському СПТУ, Надійка у восьмий клас ходить. Дівчатка-близнята — дошкільнята... Чоловік працює водієм автомашини в нашому колгоспі імені Артамонова, я — підмінною дояркою... Маємо хату, присадибну ділянку, господарство.

Безперечно, без допомоги держави, колгоспу важко було б. Стипендія, безплатне харчування в школі, дитсадку, путівки в піонерські табори... Все це — вияв великої турботи про моїх дітей.

З хвилюванням учитувалася нещодавно в рядки нової постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по посиленню державної допомоги сім'ям, що мають дітей». Важливий, потрібний документ.

...Народжується дитина. Скільки нових клопотів! І якою дорогою буде молодим батькам одноразова допомога, про яку йдеться в постанові!

Моїй найменшій дитині — три місяці. Якщо виходить, навідуюсь на ферму, підмінюю доярок. Немовля доглядають старші діти.

А якщо в молодій сім'ї — первісток? Подовження відпустки по догляду за дитиною до півтора року, частково оплачуваної — до року — всі умови для того, щоб дитина зміцніла під пильною материнською опікою.

Ростуть діти, зростають і клопоти про них. І скільки б ми, матері, не втішали себе: «Ось підростуть діти, через рік-два, — і легше буде», — ніколи не приспати нам турботи про них. По собі знаю, як не легко іноді поєднувати працю на виробництві з обов'язками матері, дружини, господині. Відрадно тому, що в постанові враховано цю особливість жіночої зайнятості на виробництві і в домашньому господарстві. Режим неповного робочого дня чи тижня, змінний графік, а також «надомна» праця, про що йдеться в постанові, — про це ми не раз говорили з односельчанками і на жіночих зборах, і під час обговорення «Основних напрямів економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року». Приємно, що побажання і пропозиції всіх жінок знайшли таке реальне втілення в партійному документі.

... Ростуть у мене доньки. Семеро. Не знаю, ким вони стануть — агрономами, дояркам, вчительками? Знаю одне: будуть трудівницями, працелюбами. Такими їх виховую, такими хочу бачити всіх своїх дітей.

А ще ось про що думаю. Кожна моя дівчинка в майбутньому — жінка, дружина. І мати. Хочу, щоб і їм так дивувалися незнайомі: «Семеро? Восьмеро дітей?» Дивувалися й заздрили.

Л. ТОЛМАЧОВА.

с. Плоско-Забузьке, Вільшанський район.

Клуб

молодої сім'ї

...І вісім щасливих доль

Нас, дітей, у матері восьмеро. Восьмеро вчителів, інженерів льотчиків, студентів. Усі ми живемо в різних куточках нашої Батьківщини, дехто з нас уже сам носить високе звання батьків. Але наша мама — єдиний острівець, до якого ми тягнемось усім серцем і де знову поринаємо у своє незабутнє дитинство.

Звати нашу неньку Яриною Павлівною Діордієвою. Живе вона в селі Станкуватому Вільшанського району. Пенсіонерка.

За її плечима велике життя. Були роки лихоліття і горя. Але вона змогла зберегти сім'ю щасливою. Її добрі, чудові руки зуміли всіх нас поставити на вірний життєвий шлях.

Нині у нашої матусі вже дев'ятеро внуків. І майже всі вони також «пройшли» через її руки. Ті самі лагідні й чутливі, що колисали вечорами наше безтурботне дитинство.

Наша мама не уявляє себе поза цим неспокоєм. Неспокоєм звичайної сільської жінки... А втім, для нас вона не звичайна. Бо її нам не може ніхто замінити. Бо вона — наша мати.

...Нас восьмеро. Різних віком, уподобаннями і смаками. Різних характером, звичками. Але у кожного з нас проросло навіки зерно чесності, доброти, зерно любові до щасливого життя, яке посіяла колись у наші душі наша мама.

Т. ДІОРДІЄВА,
студентка Кіровоградського педагогічного інституту.

ТЕПЛО ОТЧОГО ДОМУ

нотатки вчителя

ХУРТОВИНА розгулялася. Біла каламуть заліпила вікна автобуса, і руху зовсім не відчувається. Тільки гуде — свище вітер.

У салоні не дуже людно. Поруч мене сидить молодий чоловік. Мовчазний, заклопотаний. Щоб не слухати зловісних зітхань хуртовини, я наважуюсь звернутися до сусіда. Розговорилися. Виявляється, колеги, він — теж учитель, працює в одній із шкіл-інтернатів Олександрійського району.

— А оце їду шукати втікача.

— Кого? Кого?

— З інтернату втік хлопчина. Вдруге. Перший раз у його рідне село поїхала наша завуч. Знайшла. Вдома. Грав у карти зі своєю матір'ю. Завуч рада, що Варга живий-здоровий, навіть не докоряла нікому за карти. Мерщій на залізничний. Узяла квитки, обернулась — а хлопця нема. Шукай вітра в полі. Аж розплакалась, бідолашна. Тепер посилають уже мене, чоловіка.

— Часто у вас таке трапляється?

— Ні. Але трапляється... Я й сам не розумію — чому. В інтернаті їм дуже добре. Світлі, затишні кімнати. Школа. Хороші колективи в класах. Досвідчені педагоги. Харчування. Кіно, телевізор, кабінети, гуртки... А вдома... У нас же діти з неблагополучних, важких сімей.

Автобус зупинився. Мій супутник зійшов. Тут проживав його втікач, Варга...

А Я ПОДУМКИ продовжував розмову. Так, усе у дітей в інтернатах є. Держава дбає про них, велика й добра Радянська держава. Бо один привілейований клас у неї — діти. Але при всій своїй небаченій, нечуваній досі в історії турботі, мабуть, не може вона замінити дітям материнського тепла, батьківської ласки.

Сім'я! Маленька держава у великій державі.

А тепло отчого дому? Де, коли народжується воно, в чому сила його?

Народжується воно, мабуть, разом з дитиною. І сили його нічим не виміряти. Бо вона — в щоденному піклуванні про здоров'я, про життя, про добробут дітей. У тому, щоб діти пізнавали радість праці, життя в колективі, щоб стали вони творцями щастя на землі.

...Вже літній комбайнер Борса якось показав мені наручний годинник.

— Батько подарував, ще як у піонери мене приймали. Його, комбайнера, премію вали за відмінну роботу на жнивах. А він той подарунок — мені. І сказав: «Немає, синку, у світі нічого дорожчого за час. Загубив гроші — заробиш. Загубив якусь річ — придбаєш. Може, ще й кращу. А от часу не позернеш ніколи».

Шанували в тому домі добре, мудре слово. В усьому приклад подавав батько. Минули роки, син зибрав його дорогу. Борсу-молодшого нагородили орденом «Знак Пошани», медаллю «За трудову доблесть»...

То правда, що діти, як квіти. Доглянеш, обережеш їх — і даруватимуть вони добро і сім'ї, і державі.

Пригадую одні з класних батьківських зборів, надзвичайно цікавий виступ-спогад матері.

...Вона з братиком лишилася вдома. Пустували так, що перевернули мисник. З усього посуду, що був на ньому, на долівці біліли самі черепки. На гурніт нагодилась мати. Спересердя відлупцювала обох. Батько, що прибіг на крик, теж «трохи не повідривав вуха». Але дітям було боляче не від побоїв. Їм «боліли» сльози матері. Жили вони небагато. Мати довго збирала гроші, відкладала й купила тарілки, миски, кілька чашечок.. Після війни вони були великою радістю. І сусіди аж заздрили матері.

А рідний дядько працював завідуючим фермою. Діти впросили його, щоб узяв пасти телят. Заробили грошей, понесли мамі — і вона усміхнулася...

За цією розповіддю пішли спогади, гострі суперечки. А за ними єдино правильний висновок — материнське тепло, батьківська ласка повинні неминуче виявлятись і в суворій, розумній вимогливості, в повчаннях. Відповідати за свої вчинки, завжди бути людиною.

Бо тепло і ласка не тільки в усмішці, не тільки в тому, щоб погладити дитину по голівці. І, може, найменше в цьому. А більше в тому, щоб дитина з ранніх літ не боялася труднощів, щоб готова була прийти на поміч іншим.

Я пригадую весняне поле, прориваку буряків. Ділянки кінчали всі. Лише одна Барлюжиха, самотня Барлюжиха, не впорала й половини. Вона сиділа поміж буряків і плакала. Сусідське дівчатко побачило це, прибігло, стало втішати. Прийшли й інші хлопчики і дівчатка, що допомагали своїм матерям. Гуртом і прорвали...

А ЩЕ ВАЖЛИВО, по-моєму, щоб в отчому домі були єдині вимоги, критерії і судження. Бо трапляється так, що за один вчинок батько дитину хвалить, а мати гудить. Знаю сім'ю, де батько, голублячи сина, радив йому не слухатись «дурної» матері. Справді нерозумний батько ледве не довів сім'ю до розпаду. Добре, що в житя сім'ї втрутились терплячі й мудрі вчителі, людяний бригадир, депутат сільської Ради...

А є ж розбиті черепки на мисника, а сім'ї. Оті неблагополучні сім'ї, «важкі» діти.

Ні, не треба закривати очей на такі явища. Не будьмо байдужими до долі дітей!

Одна мати з нашого села влаштовувала дітей у шкільний інтернат. Бо виїжджала з села мандрувати. Батько подався світ за очі раніше.

Вчителька не витримала й сказала тій матері:

— Яка ви бездушна! Немає у вас серця. Позбавити дітей отчого дому, тепла, ласки... Нелюди!

Якось мені довелося слухати справу про позбавлення батьківських прав молодого чоловіка і його дружини. З пам'яті не йдуть слова старої жінки, котра умовляла п'яниць не втрачати дітей:

— Я виросла сиротою. І як я заздрила тим дітям, у кого були батько і мати! Як мені хотілось побачити усмішку рідної матері! У снах я бачила її руки, відчувала їхнє тепло... Бути сиротами при живих батьках куди важче.

МАТЕРИНСЬКЕ тепло, батьківська ласка... Як багато ще не сказано, не окоплено в роздумах!

Молода сім'я. Малі діти. Даруйте своїм дітям тепло і ласку, не шкодуйте добрих слів. Хай сяє для вас приклад сім'ї Ульянових і задушевні слова про матір, отчий дім великих Шевченка, Франка, Тобілевича...

Микола СТОЯН.

Новомиргородський район.

„У НАС БАГАТО СОНЦЯ“

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ РАДІО

Над сходами, що ведуть на четвертий поверх будинку обласного комітету ДТСААФ, — напис: «Радіотехшкола». Просторий привітний коридор. Приваблюють стенди, фотовиставки. Зразково обладнані військовий, спортивний, радіополігонний кабінети, радіокласи.

Радіотехнічна школа ДТСААФ готує спеціалістів для Збройних Сил і народного господарства.

На вечірніх курсах без відриву від виробництва вчаться радіооператори, графістів. Кращі його вихованці, відмінники навчання Степан Зарубенко — тракторист колгоспу «Україна», Анатолій Затвора — тракторист колгоспу імені Горького Долинського району, Валерій Лукін — робітник відділка імені Горького Ульяновського цукрозаводу й сьогодні вдосконалюють свою майстерність.

Майстром виробничого навчання в школі працює М. І. Ткачов, спеціаліст першого класу з військово-морського спорту, ко-

як досвідчений спеціаліст, прийшов працювати в школу ДТСААФ. За десять років підготував сотні молодих спеціалістів-радіотеле-

пондент «Молодого комунара».

м. Кіровоград.

ЖИТТЯ МОЛОДІ ЗА РУБЕЖЕМ

Дні вибору професії

БУДАПЕШТ. В угорській столиці завершились традиційні дні вибору професії. Учні середніх шкіл, гімназій побували в наукових установах, вузах міста. Та найбільше відвідувачів було на великих підприємствах. Це свідчить про те, що серед будапештської молоді зростає інтерес до робітничих спеціальностей. У нинішньому році до занять у столичних ПТУ приступлять близько

ПАСИНКИ «ВІЧНОГО МІСТА»

Зимою в Римі, в нашому розумінні, не так уже й холодно було: вночі температура, як правило, опускалася до нуля, а два-три градуси морозу — вже подія. Але для десятків бездомних стало страшним навіть таке похолодання. В Італії їх називають «барбони». Ці нещасні чоловіки і жінки, молоді і старі, ночують у лабіринтах підземних переходів величезного вокзалу Терміні, на мармурових лавах парків, а то й прямо на тротуарах «вічного міста». Купа брудного ганчір'я — погана заміна ковдрі, а пара шматків картону не робить бетонні плити набагато м'якшими. Але до цього вони вже звикли. Головне — витримати холод, що пронизує до кістон. Ті, кому повезло, влаштовуються на вентиляційних решітках, звідки тягне теплом і сирістю.

Якось газети розповіли про одну бездомну жінку, якій не повезло. Її звали Франка, їй було 36 років. У цієї жінки, що замерзла на вокзалі Терміні, залишилася дев'ятирічна донька.

Ми звикли читати про масове безробіття на Заході і часом забуваємо про те, що за сухими цифрами з багатьма нулями (в Італії, наприклад, 1.700.000 безробітних) стоять живі люди, яким немає на що жити. Найстрашніше те, що в таких умовах вони майже не мають шансів знайти роботу.

О. БАНГЕРСЬКИЙ.

Рим.

ЗАРУБІЖНИЙ КАЛЕЙДОСКОП

Страшніше, ніж у полоні

У Форті Гордон (американський штат Джорджія) розташований табір, де морські піхотинці США проходять підготовку за програмою «Той, що попав у полон». Вона полягає в тому, що новачків піддають жорстоким катуванням, які, як твердять інструктори, загрожуватимуть їм, якщо вони опиняться в полоні.

Інструктори — 15 дужих військових — працюють, не покладаючи рук. Для початку протягом п'яти годин вони примушують курсантів марширувати і падати ниць. П[illegible]

МІСЯЧНИК БЕЗПЕКИ РУХУ

НЕВИПАДКОВІ ВИПАДКОВОСТІ

Це трапилось місяць тому. На трасі Одеса—Київ набирала шаленої швидкості «Лада», за кермом якої сидів Л. Запорожець. Нараз попереду з'явився МАЗ-504 з причепом. «Піду на обгін», — подумав Л. Запорожець, хоча світло фар зустрічного авто попереджало про небезпеку. І все ж бажання «бути попереду» перемогло тверезий розум. «Лада» пішла на обгін.

Порівнявшись із МАЗом, Л. Запорожець зрозумів, що він прорахувався. Намагаючись вийти з критичного становища, він упритул притиснувся до грузовика і... вдарився об причіп. Наслідок фатальний: пасажир загинув, а водія тяжко поранило.

Випадковість? Звичайно, ні. Давайте звернемось до правил дорожнього руху. Отже, водій вирішив здійснити обгін. Правила зобов'язують його, водія, спершу переконатись у тому, що смуга руху, на яку він має намір виїхати, вільна на достатній віддалі і що цим маневром він не заважатиме рухові іншим водіям. Завчасно повинен бути поданий і попереджальний сигнал. Тільки виконання всіх правил дорожнього руху дає можливість уникнути небезпеки.

Не випадково під майстерністю водія перш за все мається на увазі його вміння прогнозувати поведінку інших учасників руху, передбачити, як розвиватимуться події далі. Це особливо важливо в години інтенсивного руху транспорту.

Іноді ж можна спостерігати таке під час руху. Один водій нагнувся і чогось шукає під ногами, другий відвернувся і розмовляє з пасажиром, третій закурює, четвертий відриває квитки і т. д. І саме в такі хвилини й трапляються невипадкові випадковості, які нерідко закінчуються людськими жертвами...

Кілька слів про сигналізацію. Деякі водії включають попереджувальні сигнали тоді, коли вже фактично здійснено маневр. У цей час вони думають в основному про те, як виконати власний маневр, хоч і повинні подумати перш за все про те, чи зможуть вчасно відреагувати на маневр інші водії і пішоходи.

З 15 квітня по 15 травня цього року проходить Всесоюзний весняний огляд безпеки дорожнього руху. Організацію і його проведення повинні очолити керівники автотранспортних підприємств, дорожніх і комунальних організацій, промислових підприємств, колгоспів і радгоспів, міські й районні товариства автолюбителів. Завдання цього огляду полягає в тому, щоб звернути увагу всієї громадськості на питання профілактики дорожньо-транспортних пригод. Щоб на наших дорогах траплялось якомога менше аварійних випадків. Саме тих, яких легко уникнути, дотримуючи всіх правил дорожнього руху.

Чимало турбот і хвилювань несе весна вчителям, старшим піонервожатим, вихователям дошкільних закладів і, звичайно ж батькам. Саме в цей період збільшується число нещасних випадків з дітьми на дорогах міст.

Навчити дитину правил вуличного руху, зберегти їй життя і повноцінне здоров'я — завдання всіх нас, дорослих.

Л. ГОЛЬДЕНБЕРГ,
старший інструктор обласної державтоінспекції.

Браузер звинувачує

БОНН. З гострою критикою порушень підприємцями закону, який захищає права молоді на виробництві, виступив секретар у справах молоді Об'єднання Німецьких Профспілок (ОНП) ФРН Г. Браузер. Виступаючи в Дюссельдорфі з нагоди п'ятої річниці прийняття закону, профспілковий лідер назвав минулий період «П'ятьма роками порушення закону». Тільки в 1978 році зареєстровано близько 33 тис. випадків його порушення.

«Скандальною» назвав Г. Браузер позицію Боннського міністерства праці і соціальних справ, на яке покладено контроль за додержанням трудового законодавства. Так, у країні відомі тисячі випадків, коли власники фабрик і заводів широко використовують працю дітей, що заборонено законом. Однак, підкреслив Г. Браузер, саме чиновники цього міністерства твердять, що у ФРН «на застосовується праця дітей».

Вимога — скасувати

ВІДЕНЬ. З гнівом і обуренням зустріли представники прогресивних студентських організацій рішення допустити до участі у виборах до органів студентського самоврядування представників неофашистської організації «Нові праві». Молодчики з цього угруповання відкрито пропагують нацистські ідеї, виправдують злочини, вчинені фашистами в роки другої світової війни, чинять напади на демократично настроєних студентів.

Спілка студентів-комуністів, Спілка соціалістичних студентів і інші демократичні організації заявили рішучий протест з приводу провокаційного рішення Центральної виборчої комісії і поставили вимогу про його скасування.

ком, що потерпів за мирну політичну діяльність в СРСР». Настоятель костьолу св. Казимераса в Лос-Анджелесі навіть запросив його виступити у храмі.

Парафіяни, правда, пережили б справжній шок, якби довідалися, що слухали запеклого злодія, якого тричі судили за крадіжки та пограбування. Приголомшений був би й сам настоятель костьолу, бо Шакаліс охоче грабував і служителів церкви. Ось що показав він на суді щодо пограбування одного ксьондза у Вільнюсі:

«Взяв пістолет і зайшов до ксьондза в Кайшядорісі у «фінансовій справі» (тобто вимагати грошей). Із ксьондзом не був знайомий, тому і взяв пістолет, щоб у разі потреби ним можна було б скористатися».

Газети «Тієса» і «Советская Литва», що видаються у Вільнюсі, опублікували документальні матеріали про злочинне минуле Шакаліса. Ось, наприклад, показання Шакаліса на суді про участь у крадіжках, учинених восени 1968 року у Вільнюсі разом зі спільником Пауште-Каросасом:

«У районі Антакаліса Каросас зайшов до квартири одного будинку і взяв плащ. Я чекав його на сходах. Іншого разу в будинку за залізничним вокзалом (я погано пам'ятаю цей район) ми зайшли до однієї квартири. Там узяли фотоапарат, пару годинників, 20 карбованців та бінокль. Бінокль я взяв собі».

Про крадіжку в квартирі братів Альфонса і Леонардаса Алексюнасів Шакаліс показав: «Вийшовши, Каросас подав мені 10 карбованців і сказав, що знайшов у квартирі тільки 20 карбованців. Але через кілька днів після крадіжки Каросас мені вручив

сом, котрий відбув п'ять раз покарання за крадіжки, розбій і шахрайство, обікрали у Вільнюсі квартири громадян В. Дорошкевич, В. Трейгіса, О. Рудзінськайте, В. Шукіса і П. Ельзбутаса. Кілька квартир обікрали і в Таллінні. Ось що повідомляє у своїх показаннях спільник Шакаліса рецидивіст Веркіс: «Приїхавши в Таллін, стали обкрадати квартири. Я спочатку дзвонив, і коли господар відчиняв двері, то я удавав, ніби розшукую людину з вигаданим прізвищем, а потім ішов. Якщо дверей ніхто не відчиняв, то їх відмикав Шакаліс. Для цього у нього були відмички. Першого дня ми «працювали» тільки по 17 годину і обікрали приблизно шість квартир. Наступного дня «працювали» знову, але вже в іншому районі».

Шакаліс тричі відбував покарання за злодійство і розбій: з 1961 по 1967 р., з 1969 по 1973 р. і з 1973 по 1978 рік. «Він дуже добре володів лише одним ремеслом — робити відмички», пише газета «Советская Литва», яка опублікувала фотографії ключів і відмичок, прилучених до судових справ Шакаліса як речові докази.

Для того щоб увійти в двері антирадянських емігрантських організацій у Канаді і США, Шакаліс винайшов іще одну відмичку: оголосив себе «захисником прав людини» і «визволителем литовської нації». Ватажки литовської еміграції та адміністрація США із злодія-рецидивіста зробили політичну фігуру. Газета «Тієса» підкреслює, що нове ремесло Шакаліса таке ж брудне, як і старе. Просто в його послугах мають потребу антирадянщики в США.

В. АЛЕКСЮНАС.

(АПН).

Найвідоміша туристська визначна пам'ятка Франції — Ейфелева башта (на знімку). Вона стала невід'ємною частиною Парижа, його символом.

Башту споруджували за проектом інженера Ейфеля двісті будівельників. Роботи провадились 2 роки і 3 місяці. Густав Ейюель так точно зробив усі свої розрахунки, що жодного отвору для 1 мільйона 50 тисяч 846 заклепок не потрібно було свердлити заново. Із 18 тисяч 38 балок жодної не треба було замінити.

Два роки тому знаменита башта відзначила своє ювілея.

Фото А. КАТКОВА.

(Фотохроніка ТАРС).

Метро опалює квартири

На кінець 1981 року у Відні буде споруджено експериментальний будинок, що повністю обігріватиметься теплим повітрям столичного метро. Це дасть змогу зекономити за рік вісім тонн палива.

«Якщо експеримент удасться, — каже один із керівників Віденського метрополітену Ганс Сметана, — метро стане постійним джерелом тепла для житлових будинків. У всякому разі, вже тепер планується обігрівати два плавальних басейни і 250-квартирний житловий будинок «метротеплом». Нова система опалення дасть можливість його жильцям економити щороку 114000 шилінгів на 25 тоннах рідкого палива. При його нинішній вартості — 6,2 шилінга за літр — нова система окупить себе менш як за п'ять років. Проект викликає особливий інтерес у зв'язку з неухильним зростанням цін на нафту на світовому ринку.

Найближчими роками довжина метрополітену Відня збільшиться на 50 процентів: 1982 року почнеться будівництво двох нових ліній, де буде встановлено спеціальне устаткування для використання «метротепла».

(АПН).

СПОРТ

ФУТБОЛ

«Зірка»— «Поділля»— 6:0

На стадіонах республіки відбулися ігри восьмого туру серед клубів другої ліги. «Зірка» провела зустріч у себе вдома. Вона приймала «Поділля». Становище команд у таблиці п'ятої української зони перед цим поєдинком було таким: хмельничани із 7 очками займали восьме місце, а кі- на одне очко менше) — п'ятнадцяте.

Матч почався атаками господарів поля. Вони атакували широким фронтом, великими силами. На дев'ятнадцятій хвилині за порушення правил гри арбітр призначає пенальті у ворота гостей. Його чітко реалізує Олександр Алексєєв. Не минуло й двох хвилин, як Сергій Ралюченко красивим ударом головою подвоює рахунок. Іде двадцять сьома хвилина матчу, знову атакує «Зірка». Сергій Глизенко примушує голкіпера Бориса Лойнарука втретє вийняти м'яч із сітки своїх воріт.

Після відпочинку кіровоградці збільшили швидкість, почали використовувати в атаці фланги, і оборона гостей виявилась не готовою до цього. На 52-й хвилині Олександр Алексєєв забиває четвертий м'яч. Через дві хвилини Ралюченко прозив п'ятий. За чотири хвилини до фінальної сирени Євген Петраченков доводить рахунок до 6:0.

«Зірка» виступала в такому складі: В. Музичук (С. Десятниченко), М. Голик (О. Рябов), І. Черненко, В. Хропов, М. Порошин, С. Глизенко (Є. Петриченков), В. Тарасов, Є. Володін, В. Самофалов, О. Алексєєв, С. Ралюченко.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Пам'яті Василя Дикого

Ці змагання стали вже традиційними. За приз пам'яті колишнього комсомольського ватажка інституту, котрий загинув у битві з фашистами, борються спортсмени всіх студентських груп.

946 юнаків і дівчат вийшли днями на старт легкоатлетичного кросу. Перед цим у парку культури і відпочинку відбулося урочисте відкриття змагань. Комсомольські активісти, викладачі інституту розповідали про підпільника В. Дикого, про обов'язок кожного співчанина в дні Вахти пам'яті в праці, навчанні, в житті бути попереду.

На кожному курсі, на кожному факультеті було виявлено здібних атлетів. Та найсильнішими, звичайно, виявилися ті, хто постійно тренується. Це — Олександр Андрескул, Геннадій Щеслевський, Олег Янчук.

Командою перемогли студенти-філологи.

М. ПЕДІОРА.

БОРОТЬБА КЛАСИЧНА

За призи Єгорова

У спортивному залі Кіровоградського профтехучилища № 2 відбувся республіканський турнір з класичної боротьби пам'яті Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова, ім'я якого носить цей навчальний заклад.

Близько 90 юнаків 1964—1965 років народження вийшли на борцівські килими. Переможцями у своїх вагових категоріях стали С. Романов, А. Войнич, В. Дмитрієв, О. Федоров, А. Гудак, І. Шевченко (всі з Кіровограда), В. Грузин (Новомиргород), В. Кошак (Світловодськ), Г. Гусейнов, О. Сошенко, В. Буйвідас (усі з Донецька), С. Миколаєнко (Олександрія).

М. СУШКО,
старший тренер обласної ради «Трудових резервів», майстер спорту СРСР.

«Промінь»— до ваших послуг

«Промінь» — це Кіровоградський комбінат побутових послуг, який:

ЗАПРОШУЄ до оформлених на сучасному естетичному рівні перукарських та фотосалонів, перукарень, фотоательє обласного центру;

ПРОПОНУЄ послуги кваліфікованих перукарів, фотографів, палітурників та інших фахівців-побутовців;

ГАРАНТУЄ культурне, ввічливе, доброзичливе, високоякісне виконання замовлень.

ВИЇЗНЕ ФОТООБСЛУГОВУВАННЯ

Комбінат побутових послуг «Промінь» приймає в межах області замовлення (можна й поштою) на виїзне фотообслуговування.

Серії фотознімків, зроблених під час комсомольсько-молодіжних суботників, зустрічей з першими комсомольцями, учасниками Великої Вітчизняної війни, конкурсів на кращого по професії, проводів у лави Радянської Армії тощо, через багато років стануть неоцінненними фотодокументами історії вашого підприємства чи колгоспу.

А подбати про їх створення слід сьогодні.

* * *

«Промінь» обслуговує не тільки стаціонарні заклади — навчальні й дитячі дошкільні, школи, а й сезонні — піонерські табори, табори праці й відпочинку...

ВИПУСКНИЙ ФОТОАЛЬБОМ

Це — не тільки згадка про найкращі роки вашого життя— студентські, найбагатші на справжніх друзів, на пам'ятні події і добрі справи. Це — не тільки ваша особиста річ. Це— реліквія вашої сім'ї, що зберігатиметься у вашій родині десятиріччями.

ЗАЧІСКИ СТАРШОКЛАСНИЦЯМ

Сучасна старшокласниця — вже майже доросла людина. Культурна, ерудована. Нарівні з дорослими відвідує вона музеї театри, вечори відпочинку...

І цілком зрозуміле бажання дівчини бути сучасно одягненою, мати сучасну модну зачіску. Але модні зачіски розроблено модельєрами для дівчат більш дорослих і для жінок. Тому перукарі «Променя» в кожному випадку вирішують питання індивідуально. Тобто вносять необхідні корективи: якісь деталі пом'якшують, якісь лінії роблять плавнішими.

Які зачіски модельєри радять вибирати старшокласницям? Коротко: «Задор», «Олімпія»... Та найкраще для старшокласниці носити косу (можна з чубчиком), уплітаючи в неї бісер, яскраві стрічки.

А хлопцям? Хлопцям — «Сашу», «Юність».

ЯК СТАТИ КРАСИВОЮ

Вміння добре одягатися, бути красивою — це своєрідне мистецтво. Та ні одяг, ні взуття ще не роблять молоду жінку, дівчину красивою, якщо її зачіска не відповідатиме типу обличчя, стилю одягу.

Як же вибрати «свою» зачіску?

Мабуть, найточнішу відповідь на це запитання дасть перукар, який при створенні зачіски враховує все: індивідуальність жінки, особливості її обличчя, стиль одягу.

Деякі жінки вказують на свої немовби існуючі недоліки і просять високе чоло прикрити чубчиком, при вузькому обличчі — зробити пухнасту коротку зачіску...

Можна сперечатися з цими «рекомендаціями». Адже іноді високе відкрите чоло робить обличчя дуже красивим, своєрідним. Одним словом, вибір зачіски — проблема складна. І тут без допомоги фахівця не обійтися.

КІЛЬКА СЛІВ ПРО СУЧАСНІ ЧОЛОВІЧІ ЗАЧІСКИ

Останнім часом наймодніними вважаються зачіски повсякденні, спортивного напряму. Майстри «Променя» досконало володіють технологією виконання всіх сучасних зачісок.

Нині модні короткі зачіски. Вони красиві, зручні, практичні. Але вже за три тижні волосся відростає настільки, що губиться форма зачіски. Ось чому чоловікам молодшого віку рекомендується підстригатися щомісяця.

КИМ БУТИ? ФОТОМАЙСТРОМ!

Укрпобутреклама звертається до випускників середніх шкіл, воїнів, звільнених із лав Радянської Армії — мешканців Кіровограда. До тих, хто ще не встиг вирішити питання «Ким бути?»

Так, питання вибору життєвого шляху — складне питання. Можливо, хтось із вас прислухається до нашої поради.

Укрпобутреклама радить вам піти працювати у службу побуту. Піти саме тепер, коли піклування партії та уряду про підвищення добробуту радянського народу знаходить своє втілення і в широкому розвитку системи побутового обслуговування. Докорінні зміни відбуваються в індустрії побуту. Стають до ладу діючих нові салони, перукарні, ательє тощо.

Дальшому підвищенню якості побутових послуг, що подаються населенню, сприятиме прихід юнаків і дівчат із середньою освітою в побутові підприємства.

Всього за шість місяців у комбінаті побутових послуг «Промінь» можна набути спеціальності фотографа. Під час навчання, крім учнівських, виплачується й частина зароблених грошей. Після закінчення навчання надається робота за набутим фахом в обласному центрі.

Якщо ви вирішили стати фотомайстром, зверніться у відділ кадрів комбінату «Промінь» (вул. Єгорова, 40).

НАПИШІТЬ НАМ

Укрпобутреклама звертається і до старшокласників, котрі прийняли рішення присвятити себе почесній і цікавій справі побутовця. Напишіть нам:

Якою саме побутовою професією ви бажаєте оволодіти?

Що сприяло вашому вибору? Чи проводились у вашому класі, у вашій школі зустрічі з побутовцями? З ким саме?

Чим приваблює вас ваша майбутня професія?

Кого з працівників служби сервісу ви хотіли б наслідувати? В чому саме?

Що думають про ваш вибір ваші батьки, ваші вчителі?

Взагалі, напишіть усе, що вважаєте важливим, — про себе і свою майбутню професію.

Ваші листи допоможуть надалі вдосконалювати роботу по профорієнтації, що проводиться серед школярів.

Наша адреса: **320000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, 53-а.**

На фото: сучасні зачіски.

УКРПОБУТРЕКЛАМА.

Зам. 33.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 04302. Індекс 61107. Обсяг 0,5 друк. арк. Зам. № 228. Тираж 54000.